

U s n e s e n í

Vrchní soud v Olomouci projednal v neveřejném zasedání, konaném dne 31. srpna 2016, stížnost **obžalovaného Patrika Ryšánka**, nar. 25.2.1987, a **Bc. Romany Králové**, nar. 16.1.1984, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 2.8.2016, č.j. 10 T 11/2015-1685, a rozhodl t a k t o :

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr.ř. se stížnosti obžalovaného Patrika Ryšánka a sestry obžalovaného Bc. Romany Králové z a m í t a j í .

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 2.8.2016, č.j. 10 T 11/2015-1685, bylo rozhodnuto tak, že podle § 73 odst. 1 písm. a) tr.ř. a contrario a § 73a odst. 2 písm. b) tr.ř. soud nepřijímá nabídku důvěryhodné osoby Romany Králové a nabídku peněžité záruky ve výši 400.000 Kč nabídnuté Romanou Královou za vazbu obžalovaného Patrika Ryšánka. Dále bylo podle § 72 odst. 1, odst. 3 tr.ř. rozhodnuto tak, že obžalovaný Patrik Ryšánek se ponechává ve vazbě z důvodů uvedených v § 67 písm. a) tr.ř.

Proti tomuto usnesení podali stížnost jednak samotný obžalovaný ihned po jeho vyhlášení a jednak jeho sestra Bc. Romana Králová v zákonné lhůtě. Obě stížnosti byly podrobně odůvodněny.

V odůvodnění stížnosti obžalovaného Patrika Ryšánka, které zpracoval jeho obhájce, se namítá, že sám krajský soud v jednom ze svých předchozích rozhodnutí připustil nahrazení vazby obžalovaného peněžní zárukou nabízenou Bc. Romanou Královou ve výši 100.000 Kč. Dále se argumentuje nálezy Ústavního soudu, sp.zn. I. ÚS 1694/14 a I. ÚS 432/2001, ve prospěch závěru, že vazba je nezákonná, neboť není podpořena zcela konkrétními okolnostmi spáchaného skutku, které ve spojení s dalšími vyvolávají hrozbu útěku obžalovaného. Poukazuje se i na chování otce tohoto obžalovaného, který byl již propuštěn z vazby a k trestnímu řízení přistupuje příkladně.

Dále se poukazuje na to, že v případě stěžovatele se jedná o slušného člověka, který ochotně pomáhal lidem v obci. Závěry znaleckého posudku

psychologického jsou opačné, než tvrdí napadené usnesení, neboť dle něj obžalovaný žil spořádaným životem a jeho životní styl nevykazuje antisociální prvky. Poukazuje se na skutečnost, že také jeho zaměstnavatel se za něj písemně zaručil, přičemž dostatečnou se jeví také nabízená peněžitá záruka ve výši 400.000 Kč. Vazba již trvá dva roky, a pokud od počátku trestního řízení nenastaly nové skutečnosti, pak samotné trvání podezření ze spáchání trestného činu s hrozbou konkrétní výše trestu nepostačují pro ospravedlnění dalšího trvání vazby.

Následně se odůvodnění stížnosti velmi zevrubně zabývá důkazní situací ve věci, přičemž se zpochybňují závěry nalézacího soudu, které se staly základem dosud nepravomocného rozsudku Krajského soudu v Brně, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 4 tr.zákoníku.

Na základě výše řečeného se závěrem navrhuje, aby bylo napadené usnesení zrušeno a nově rozhodnuto tak, že se podle § 73 odst. 1 písm. a), písm. b), písm. c) a § 73a tr.ř. přijímá nabídka důvěryhodné osoby Bc. Romany Králové a Pavla Bachorce, písemný slib obžalovaného, nabídka peněžitá záruky ve výši 400.000 Kč sestrou obžalovaného (s tím, že sestra by byla ochotna složit i vyšší částku) a stanoví se dohled probačního úředníka nad obžalovaným.

V odůvodnění stížnosti sestry obžalovaného Bc. Králové se konstatuje, že napadené usnesení je nezákonné, přičemž se jedná o mimořádně intenzivní vykročení mimo rámec zákonnosti a ústavnosti. Následně se velmi detailně hodnotí některé provedené důkazy a zpochybňují se nebo vysvětlují se závěry o nálezu krevních stop na ošacení obžalovaného Patrika Ryšánka, o nález pachové stopy obžalovaného na ošacení poškozeného a nález SIM karty poškozeného odhozené obžalovaným, přičemž se stížnost zabývá i přítomností obžalovaného na místě činu, výčtem zranění poškozeného a časovými souvislostmi mezi kontaktem obžalovaného a poškozeného na straně jedné a úmrtím poškozeného na straně druhé. Přílohou stížnosti jsou obsáhlé rozborů rozporů ve výpovědích vyslechnutých policistů a nezákonnosti domovní prohlídky provedené u obžalovaného.

Na základě toho stěžovatelka dovozuje vadnost skutkových závěrů, o něž se opírá dosud nepravomocný rozsudek soudu I. stupně, přičemž se požaduje vyhodnocení této okolnosti v rámci rozhodnutí o ponechání obžalovaného Patrika Ryšánka ve vazbě. Stěžovatelka požaduje propuštění svého bratra za přijetí jakékoliv ze zákona nabízené záruky, přičemž je připravena nabídnout kauci ve výši 1.000.000 Kč.

Závěrem stěžovatelka navrhuje zrušení napadeného usnesení s tím, že obžalovaný bude propuštěn na svobodu za přijetí těch nabízených záruk, které soud uzná za potřebné a přiměřené.

Na podkladě výše uvedených stížností vrchní soud v neveřejném zasedání přezkoumal dle § 147 odst. 1 tr.ř. správnost výrokové části napadeného usnesení,

jakož i řízení napadenému usnesení předcházející. Na základě tohoto postupu dospěl k závěru, že obě stížnosti nejsou důvodné, a to z následujících důvodů.

V první řadě je třeba konstatovat, že krajský soud se odpovídajícím způsobem vypořádal se skutečnostmi vedoucími k odůvodněnému závěru, že u obžalovaného Patrika Ryšánka nadále trvá vazební důvod uvedený v § 67 písm. a) tr.ř. a že nabídky důvěryhodné osoby a peněžité záruky ve výši 400.000 Kč nejsou dostatečné pro vyvážení rizik, vyplývajících z intenzity předmětného vazebního důvodu. V tomto směru je možno na odůvodnění napadeného usnesení odkázat, přičemž ke stížnostním námitkám se konstatuje následující.

K obsáhlým námitkám stran důkazní situace je třeba říci, že není úlohou stížnostního soudu, aby při rozhodování o stížnosti proti vazebnímu rozhodnutí detailně činil skutkové závěry, a to zvláště za situace, pokud odsuzující rozsudek, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 4 tr.zákoníku a jímž mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 10,5 roku, nebyl dosud vyhotoven. Důležité je, že ze spisového materiálu vyplývá důvodné podezření, že se obžalovaný projednávané trestné činnosti skutečně dopustil, což je umocněno právě již vyhlášeným odsuzujícím rozsudkem.

Tato skutečnost pak má význam i pro další závěry stran existence vazebního důvodu dle § 67 písm. a) tr.ř., neboť v řízení vyhlášením zmíněného odsuzujícího rozsudku s přísnou uloženou sankcí došlo ke změně umocňující intenzitu vazebního důvodu.

Pokud se namítá, že napadené usnesení argumentuje nepravdivě závěry znaleckého posudku z odvětví psychologie, pak je třeba říci, že zmíněný posudek skutečně konstatuje dosavadní spořádaný život obžalovaného Patrika Ryšánka, na druhé straně ovšem znalci obžalovaného charakterizují jako nejistou osobnost se sklonem k úzkostným a hysterickým reakcím, která může zaujímat infantilní postoje. To je okolnost, která nepochybně pro zvažování intenzity vazebního důvodu dle § 67 písm. a) tr.ř. má význam.

Jestliže se v odůvodnění stížnosti samotného obžalovaného nabízí řada dalších alternativ nahrazení vazby instituty uvedenými v trestním řádu nad rámec toho, co bylo uplatněno v rámci hlavního líčení, pak je třeba říci, že záruka Pavla Bachorce připojená k odůvodnění stížnosti je pouhým opakováním toho, co bylo uplatněno v předchozím podání jmenovaného a o čemž bylo rozhodnuto usnesením Vrchního soudu v Olomouci, sp.zn. 2 To 40/2016. Nový písemný slib obžalovaného předložen nebyl, dohled probačního úředníka již byl uplatněn a bylo o něm rozhodnuto negativně taktéž zmíněným rozhodnutím vrchního soudu.

Oproti předchozímu zmíněnému rozhodnutí sice došlo k navýšení nabídky peněžité záruky z částky 100.000 Kč na částku 400.000 Kč, přičemž bylo naznačeno i možné navýšení této částky v budoucnu, ovšem tuto skutečnost je třeba vnímat v kontextu závažnosti projednávané trestné činnosti s přihlédnutím k osobnostním

charakteristikám obžalovaného. Možnost, že by tato peněžitá záruka mohla být v kombinaci se samotnou zárukou sestry obžalovaného ve smyslu § 73 odst. 1 písm. a) tr.ř., o níž bylo výslovně rozhodnuto napadeným usnesením, popřípadě s dalšími instituty obsaženými ve stížnosti obžalovaného, dostatečnou protiváhou intenzitě shledaného vazebního důvodu, je určitým způsobem zpochybněna i okolností, že sestra obžalovaného již vykazuje rysy značně negativistického poměru k projednávané věci, o čemž svědčí její vystoupení v rámci hlavního líčení, jak je zaprotokolováno na č.l. 1632 spisového materiálu.

V důsledku výše řečeného je nutno napadené usnesení označit jako věcně správné, a proto nezbylo, než rozhodnout, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

V Olomouci dne 31. srpna 2016

JUDr. Vladimír Š t e f a n v.r.
předseda senátu

Za správnost:
V. Slouková